

חמקדש בפרשה - אורי שילה

**זמני כניסת
ויציאת השבת
ירושלים**
כניסה: 17:09
יציאה: 18:22

תל אביב
כניסה: 17:23
יציאה: 18:23

חיפה
כניסה: 17:14
יציאה: 18:23

באר שבע
כניסה: 17:26
יציאה: 18:23

שהתנדב מעות לדברים האלו, או שהתנדב לעשות עמם בחנם, אין מקבלין ממנו ... שנאמר: 'לא לכם ולנו לבנות בית לא-להינו' (עזרא ד' ג')...

ואפילו סתם תרומת גוי (רמב"ם הלכות מתנות עניים ח' ח'): "עכו"ם שהתנדב לבדק הבית אין מקבלין ממנו לכתחלה, ואם לקחו ממנו אין מחזירין לו. היה הדבר מסוים ... כדי שלא יהא להן דבר מסוים במקדש..." שנזכר במהרה לבנות את בית הבחירה אמן.

גם בבית שני כמו בבית ראשון הזמינו חומרי בניין מצור וצידון. ואולם כאשר יושבי הארץ שאינם יהודים רצו להשתתף בבנייתו, הם נדחו: "ויאמר להם זרובבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לא-להינו, כי אנחנו יחד נבנה לה' א-ל-הי ישראל" (עזרא ד' ג'). אנחנו יחד - אנחנו היהודים. תגובה דומה הגיב נחמיה אחר כך, כאשר לשותפותם בבניין חומת ירושלים: "ואנחנו עבדיו נקום ובנינו, ולכם אין

"ואולם כאשר יושבי הארץ שאינם יהודים רצו להשתתף בבנייתו, הם נדחו 'ויאמר להם זרובבל ... כי אנחנו יחד נבנה לה'". אנחנו יחד - אנחנו היהודים."

חלק וצדקה וזכרון בירושלם" (נחמיה ב' כ'). הרמב"ם (הלכות שקלים ד' ח') מציין פסוקים אלה מעזרא ומנחמיה, כשהוא עוסק בשאלת תרומת מחצית השקל על-ידי גוי לבניין המקדש ולבניין ירושלים (על-פי המשנה בשקלים פ"א מ"ה; ירושלמי שקלים א: ה, מו ע"ב): "וגוי

הפסוקים הראשונים בפרשה, חוזרים ומתארים בהרחבה פרטים ידועים על המשכן (שמות ל"ח כא-כג). "אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה. ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ולקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש".

מה פשר החזרות הללו? הרב עובדיה ספורנו מדייק מהאמור בפסוקים על מעלות המשכן, על אלה שבנו אותו ועל העובדים בו, והוא משווה בנקודות אלו בין המשכן לבין בית ראשון, ומנמק בכך את סיבות חורבנו: "... זה המשכן שבשבילים היה ראוי להיות נצחי ושלא ליפול ביד אויבים ... שהיו ראשי אומני מלאכת המשכן וכליו, מיוחסים וצדיקים שבדור. ובכן שרתה שכינה במעשה ידיהם ולא נפל ביד אויבים. אבל מקדש שלמה שהיו עושי המלאכה בו מצור, אע"פ ששרתה בו שכינה, נפסדו חלקיו, והוצרך לחזק את בדי הבית ונפל בסוף הכל ביד אויבים."

הסיבה המרכזית לנפילת בית ראשון ושני ביד אויבים, היא עובדת שיתוף גויים בבנייתו.

שבוע טוב וחודש טוב מהר הבית! כמידי שבוע בשבוע פקדו יהודים רבים את הר ה'. מניינם: למעלה מ-250 יהודים שעלו להר הבית בטהרה. בין העולים: רבנים, תלמידי ישיבות ואין לא - חתן ביום חתונתו. זהו השבוע השני שבו אף יהודי לא נעצר בהר.

בפתיחת השבוע - נוהל הישיבות המבורך: ביום ראשון זכו לעלות תלמידי ישיבת ההסדר רעננה ומכינת אלישע יחד עם ראשי הישיבות שלהם. ובמערב חד: - תקרית הברזיות מהקיץ האחרון חזרה על עצמה - יהודים שניגשו לברזיות בהר כדי לשנות מהן זכו לסילוק מהיר מאוד ע"י שוטר ללא יותר מדי הסברים.

- האם החוק משתנה בהתאם להחלטת שוטר? בתחילת השבוע הגיע לעלות להר חיים ברוש, פעיל וותיק, לאחר הרחקה של 10 חודשים מההר ואיש לא עצר בעדו מלעלות. לעומת זאת כאשר הגיע חיים בסוף השבוע נחסמה בפניו הדרך בטענה שהוא מורחק כביכול מההר.

- דרך מקורית לזימון לשיחת שב"כ: רב הישוב מצפה יריחו ואיש הר הבית הוותיק הרב יהודה קרויזר הגיע עם תלמידיו לשער היהודים ע"מ לעלות להר לרגל ראש חודש אדר. בכניסה נתבשר לו שלא יזכה לעלות. בירור קצר העלה כי הרב מוזמן לשיחה חביבה על הא ועל דא (משמע שיחת שב"כ) ולא יוכל לעלות עד שלא יגיע לשיחה.

- חדש! לא מסיימים את פעילותנו ביום חמישי! ביום שישי נערך דוכן של התנועה בת"מ ירושלים ע"י מספר פעילים, דבר שיתרחב ויתקבע בהמשך בע"ה.

לירושלים עירך ברחמים תשוב-דוב מורל

חנן שמה שמאחד או יותר חשוב *מיוחד* אותנו זה הלאום שהוא גם דת. במוזיאון נתקלתי בשלושה דברים יהודיים. כיפת הסלע, המנורה בשער טיטוס ויריחו. אף אחד מהם לא בהקשר של הר הבית. אז אמנם נכון שנצח ישראל לא ישקר, אבל שגם לא נשקר לעצמנו.

אמרת לי בכיף. היא סיפרה לי שהיא מגרמניה במקור אבל לא הייתה נאצית ולמרות זאת היא הרגישה מאוד לא נעים בתקופת השואה. היא אמרה שכשהיא נמצאת בלילה בפארק, אם היא רואה שוטר מגיע היא מרגישה בטוחה 99% אם היא רואה כבאי מגיע היא מרגישה בטוחה 99% אם היא רואה מישהו עם כיפה היא מרגישה בטוחה 100%.

הגיע הזמן שנבין ונבהיר כלפי

בבחירות לנשיאות ארה"ב אחד המועמדים הוא "ברני סנדרס" שהינו יהודי. כאשר שאלו אותו אם היהדות שלו חשובה לו הוא נתן הסבר ארוך ומרגש שכל כולו כמובן נסוב אך ורק סביב השואה. ביום חמישי הייתי במוזיאון ההיסטוריה של הטבע האמריקאי. בדרך לשם באחד הרמזורים עצרה אותי זקנה ושאלה אם אפשר לספר לי משהו בקשר לכיפה.

למה בכלל אנחנו רוצים את המקדש-יצחק ססלר

[הערה חשובה: כשאני מתייחס למקדש, אני מתייחס אליו כחלק ממכלול שלם של גאולה. הגאולה הנכספת היא שיתקדש שם שמים, שכולם יכירו את ה', שהוא קיים, הוא השולט, ועלינו לעבדו. זה קורה ע"י שתיזקף קרן ישראל בכלל וקרן הצדיקים בפרט, שונאי ה' (שהם הם שונאי ישראל) יתנו את הדין וייענשו, המקדש ייבנה, הנבואה תחזור, הסנהדרין, מלכות בית דוד וכו' וכו'. בית המקדש הוא חלק מזה. בפינה זו אני מתייחס למקדש כך, ולדעתי כך נכון להתייחס אליו תמיד (במעשינו ובתפילותינו).]

ב"יהי רצון שייבנה בית המקדש".
אנחנו מבקשים את בניין המקדש בכל ברכת המזון ועל המחיה'. רוב רובם של ה'סליחות' (בצומות ולקראת הימים הנוראים), הן על הגאולה והמקדש. כך גם 'תחנון' בשני וחמישי. כל תפילת מוסף (בראש חודש וברגלים) זה תפילה על המקדש. ועוד כהנה וכהנה. נראה שזו כוונת המדרש (בראשית רבה י"ג, בתרגום שלי מארמית) שכותב: "כל תפלתן של ישראל אינו אלא על ביהמ"ק. ה', יבנה המקדש! ה', מתי יבנה המקדש?".

רוב רובן של התפילות שלנו הן על בית המקדש. התפילה העיקרית שלנו היא תפילת שמונה עשרה, אותה אנו מתפללים 3 פעמים ביום. כידוע, מעבר לפתיחה בברכות השבח ובסיום בברכות ההודאה, גוף התפילה הוא 13 ברכות של בקשה. רוב ברכות אלו הן על הגאולה (והן תוקנו כך בכוונה, לפי סדר הגאולה, קיבוץ גלויות, השבת משפט התורה וכו' וכמו שכתוב בפירוט במסכת מגילה בדף י"ז ע"ב) ובשיאה בניין המקדש, מלכות דוד והקרבת קרבנות. נוסף לעיקר תפילת שמונה עשרה, אנו מסיימים תפילה זו

הלכות בית הבחירה לרמב"ם הלכה שבועית

לשון הרמב"ם: (פרק א')

הלכה י"ד

כל אבן שנפגמה כדי שתחגור בה הציפורן, כסכין של שחיטה--הרי זו פסולה לכבש ולמזבח, שנאמר "אבנים שלמות תבנה", את מזבח ה'" (דברים כז, ו). ומהיכן היו מביאין אבני מזבח: מן בתולת הקרקע חופרין עד שמגיעין למקום הניכר שאינו מקום עבודה ובניין ומוציאין ממנו האבנים, או מן הים הגדול, ובונים בהן.

פירוש:

אבן שיש בה פצע, כלומר סדק ומהו דומה (מלאכותי), שכשהאדם מעביר עליו את הציפורן היא תכנס פנימה ותרגיש פגימה באבן - אבן כזו פסולה לכבש ולמזבח (הלכה דומה לגבי סכין השחיטה). לומדים זאת מהפסוק "אבנים שלמות תבנה את מזבח ה'". את האבנים היו מביאים מעומק הקרקע. כלומר, חופרים עד שמגיעים לאזור שרואים שלא נגעה בו יד אדם ומשם מוצאים את האבנים. אופציה נוספת למקום לקיחת האבנים היא מעומק הים.

צרו קשר: צוות העלון - vetehezena1@gmail.com או בטל' 0586776845

צוות חוזרים להר - nmikdash@gmail.com או בטל' 0502424889

שאלו שלום ירושלים-נריה לוי

ובמשכן" (שמואל ב ז-ו). דברי נתן הנביא לדוד וכך גם המצווה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", מבטאים את ההבדל הרעיוני העמוק בין המקדש למשכן. בציורי לעשות מקדש נאמר שלאחר שיבנה המקדש יהיה מצב של "ושכנתי בתוכם", אולם לאחר מכן התורה לא משתמשת במושג מקדש אלא במושג משכן, או בשמו השני אוהל מועד. במשכן ישנו מושג של כבוד ה' הנקדש לעיני בני ישראל, אבל אין מציאות של "ושכנתי בתוך בני ישראל" ואין "ושכנתי בתוכם" - מושגים השייכים למקדש בלבד. הסיבה לכך שבכינון המקדש במקום הנבחר ישנה השראת שכינה על עם ישראל (בתוכם - בתוך כל אחד ואחד), משום שאז התורה מגיעה לשיא מימושה בחיים הציבוריים בעם ישראל וכלשון הרמב"ם שהמקדש "תכלית התורה בארץ" - מימושה של התורה עד סופה בארץ. אחד מן הגורמים לשכינה לשרות על האדם הוא - בקיום המצוות (מורה נבוכים חלק ג פרק נא בהערה). לכן כינון המקדש מאפשר קיום מצוות מקסימאלי בחיים הציבוריים, הגורם להשראת שכינה על עם ישראל.

עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' א-לוקיך נותן לך" (שם, ח-ט). מפשט הפסוקים נראה ברור, שהמשכן הוא זמני, "לפי שעה" - (כלשון הרמב"ם). להקמתו אין השפעה לא על מצוות הדורשות כתנאי הכרחי לקיומן "מקום אשר יבחר", וגם לא על ההיתר לזבוח עולה וזבח בכל מקום (במות). נכון הדבר, בשונה מבגלגל בנב ובגבעון, בימים בהם עמד המשכן בשילה אסור היה לזבוח בבמות, ואף על פי כן, חכמים הגדירו בדרך דרש על הפסוק "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה", את תקופת שילה כמנוחה ואת בית הבחירה כנחלה. "אל המנוחה - זו שילה, נחלה זו ירושלים" (זבחים קט ע"א). משל למה הדבר דומה, לאדם ההולך בדרך לכיוון יעד מסוים, ועושה עצירה באמצע הדרך למנוחה. העצירה איננה הליכה, אולם היא גם איננה הגעה אל היעד. המשכן בשילה הוא מנוחה לקראת היעד והוא נכלל באותה תקופה של דרך לקראת אותו יעד, כמו שאמר נתן הנביא לדוד "כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באוהל

משכן לעומת מקדש. פרשנו היא הפרשה האחרונה בסדרת הפרשיות העוסקות בנושא המשכן וכליו, נושא שזכה להתייחסות משמעותית, ואם נחלק את ספר שמות לנושאים, הרי שנושא המשכן תופס את מיקומו של חצי מהספר. לכן עלינו לשאול, מה מקומו של המשכן לעומת בית המקדש בירושלים? ומה ההבדל ביניהם?
בראש ובראשונה נתחיל בכך שישנו הבדל מהותי בתוקפן של המצוות בין בית המקדש בירושלים לתקופת בנייתו וקיומו של המשכן. מצוות רבות שעליהן נאמר בתורה כתנאי למימושן "כי אם במקום אשר יבחר ה'" (יד-יב) אינן ניתנות למימוש אלא בבית המקדש בירושלים. נוסף לכך, כל הימים בהם עמד המשכן על מכונו בארץ, עמד בתוקפו ההיתר לזבוח ולהקריב בבמות. מזמן העמדתו בגלגל ועד לפירוקו והקמת בית הבחירה בירושלים, למעט הימים שעמד המשכן בשילה. הבדלים מהותיים אלו מפורשים בתורה "לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום, איש כל הישר בעיניו. כי לא באתם